

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

c. 18. Vt inquisitionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

pis, quin & ipsi auctoritate ordinaria, vel delegata (si habent) in codice procedere valeant, nolumus derogari. Verum ut dictum inquisitionis negotium efficacius, melius utiliusque procedat: cōcēdimus, quod per Episcopos ipsos, & per Inquisidores de facto eodem inquireat communiter, vel diuīsim, & si diuīsim processerit, teneantur sibi inuicem communicare processus, ut per hoc possit melius ueritas inueniri: & nisi hoc casu Inquisidores in sententiā prolatione dicēsanis vel econtra duxerit deferendum, per utrosq; simul sententia proferatur: in qua ferenda, si nō conuererint, per utrosque negotium sufficiēter instrūctū ad sedem Apostolicam remittatur. Sine autem ordinaria, sive delegata Episcopi potestate procedant: illum in procedendo modum obseruent, quem Inquisidores possunt, & debent per iura cōmūnia, vel per speciales concessions seu ordinationes Sedis Apostolicę obseruare.

Idem.

Episcopis, & Inquisitoribus heresis non resistat sed omnino parcant Domini temporales: & de eo crimen non cognoscant: alias prout dicitur hic, puniuntur, hoc dicit secundum Zen.

C A P. XVIII.

^{† Vide Eym. 3. p. q. 3 f. & alijs multis,} **V**T Inquisitionis negotium contra hæreticām prauitatem ad Dei gloriam, & augmentum fidei nostris temporibus prospēre tur, leges quasdam per Federicum olim Romanorum Imperatorem, tunc in deuotione Romānō persistēt Ecclesię promulgatas, quatenus Dei, & Ecclesię sanctę suę honorē promouent, & hæreticorum exterminium prosequuntur, & statutus canoniciis non obſistunt) & approbantes, & obſeruari volētes, vniuerso ſeculi potestates, & Dominos temporales, ac prouinciarum, terrarum, ciuitatum, aliorumque locorum rectores, quibuscunque dignitatibus vel officijs aut nominib. cōſearunt, requirimus, & monemus, vt ſicut reputari cupiunt, & haberi fideles, ita pro defenſione fidei dicēsanis Episcopis, & Inquisitoribus hæreticę prauitatis a Sede Apostolica deputatis, aut in posterum deputandis, parcant, & intendant in hæreticorum, credētū, fautorum, receptatorū, & defensorum iporum inuestigatione, captione ac custodia diligenter, cum ab eis fuerint requisiiti, & vt præfatas personas peſtiferas in potestate ſeu carcerem Episcoporum, aut Inquisitorum dicētorum, vel ad locū, de quo ipſi, vel aliqui ex eis mandauerint, intra eorūdem dominorum potestatē, vel rectorum diſtrićtū ducant, vel duci faciant sine mora ubi per viros catholicos a præfatis Episcopis, seu Inquisitorib. vel eorū aliquo deputatis sub arcta, & diligenter custodia teneantur donec eorum negotium per Ecclesię iudicetur, minetur. Utq; de hæreti a dicēsanō Episcopo vel Inquisitore ſeu Inquisitoribus condemnatos præfati potestates, Domini temporales, ſue rectores, vel eorum officiales, ſeu nuntij ſibi reli-

A etos statim recipiant indilatē, animaduersione debita puniendos: non obſtanibus appellacioni bus, † ſcu proclamationibus prædictorum nequitia filiorum: cum tam ſecundum ordinationem prædeceſſorum noſtrorum, quam ſecundum legem Imperialem appellationis, & proclamationis beneficium expreſſe ſit hæreticis, & credenti bus, ac eorum receptatoribus, fautoribus, & defensoribus interdictū Prohibemus † quoq; distituti potestatib. dominis tem poralibus, & rectoribus corundemque officialibus ſupradictis, ne ipſi de hoc crimen (cum mere ſit Ecclesiasticū) quoq; modo cognofcant, vel iudicent, ſiu captos pro eodem crimen ablique dicētorū Episcoporum, ſiu Inquisitorum aut ſaltē alterius corundem licentia, vel mandato a carcere liberent aut executionem ſibi pro huīusmodi crimenē a dicēfanō vel Inquisitoribus, ſeu Inquisitore in iūtiā, prōpt̄ prout ad ſuum ſpectat officiū facete ſeu adim pliere detracēt, vel alias dicēfanōrum, aut Inquisitorum iudicium, ſententiā ſeu processum direcēt, vel indirecēt impediſt prafumant. Si quis vero de prædictis potestatib. de minimis temporalibus, rectoribus, vel eorum officialibus, ſeu balliis contra praedicta fecerit, aut præfato fidei negotio ſæpefatis dicēfanō episco po vel Inquisitoribus incumbenti, ſe oponere forte prafumpferit, vel ipsum aliquatenus impe dire necnon & qui ſcienter in prædictis dederit auxilium, confiſum, vel fauorem, excommunicatione ſe uocerit mucrone pereſum: quam ſi per annum animo fuluiuerit pertinaci, extunc velut hæreticus condemnetur.

Idem.

Bona hæreticorum ipſo iure ſunt cōfiscata: quod probatur tripli argumento legali. Sed apprehensio bonorum fieri non debet per dominum ſecularem, niſi prius pronunciatum fuerit ſuper crimen, per iudicem Ecclesiasticum, qui hoc poſſit. Ioaan. And.

C A P. XIX.

GVM ſecundum leges ciuiles nefarias, ^{† De ho} natura contrarias incestas nuptias contrahentes, eos ipſo ſuarum dominium regum perdant: Et mulier humanam legem trahēt, & prieſtēs (& prieſtissim) parentibus ſuis non consentientibus) raptoris nuptias eligens, bona omnia, quae per legem ſibi obtulerant a raptore, ac alijs conſortib. rapti, ipſo iure amittat: certoq; caſu deterantur in fiscum. Ac etiam illicitas species transluſchens: Aut terum dicētarum profellio nein omittens, carūdem ſpecierum, & rerū proprietate hoc ipſo prouet, & fisco rerum, & ſpecierum dicētarū proprietas acquiratur: Bona hæreticorum (qui grauius, horribilius, ac detestabilius, quam prædicti delinquunt) ipſo iure de fratribus noſtrorum cōſilio decernimus confiſcata. Confiſcationis tamen humiſodi execuſio, vel bonorum ipſorum occupatio fieri non debet per prin-